

З довідки Форми № 3 вбачається, що у вищевказаній квартирі зареєстрована та проживає відповідачка по справі – [REDACTED] О.С. (а.с. 10).

З наданого позивачем розрахунку заборгованості по оплаті за надані послуги з утримання будинку та опалення власниці квартири № [REDACTED] по пр. Г. Сталінграду [REDACTED] в м. Києві вбачається, що заборгованість [REDACTED] О.С. перед ТОВ «Житлобуд-1» за надані житлово-комунальні послуги станом на травень 2009 року становить 4607,58 грн., інфляційна складова боргу становить 1107,61 грн. та 3% річних - 191,27 грн., а всього 5906,46 грн.

З матеріалах справи містяться заперечення відповідачки [REDACTED] О.С. проти позову, де вона зазначає, що позовні вимоги не визнає в повному обсязі, оскільки вважає, що позивачем неправомірно проводиться нарахування оплати за житлово-комунальні послуги.

Згідно ст. 68 ЖК України наймач зобов'язаний своєчасно вносити квартирну плату та плату за комунальні послуги.

Відповідно до ст. 526 ЦК України зобов'язання має виконуватись належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства.

У відповідності до ч. 3 п. 5 ст. 20 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», споживач зобов'язаний оплачувати житлово-комунальні послуги у строки, встановлені законом або договором.

Згідно з Правилами користування приміщеннями житлових будинків та прибудинковими територіями, власники та наймачі квартир багатоквартирних будинків зобов'язані вносити на відповідний рахунок власника будинку плату за обслуговування і ремонт будинку.

На підставі ч. 2 ст. 625 ЦК України, боржник на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також 3 % річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Згідно ст. 257 ЦК України, загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Ч. 1 ст. 264 ЦК України передбачає, що перебіг позовної давності переривається вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку.

З наданого розрахунку заборгованості вбачається, що відповідачка, починаючи з січня 2007 року частково сплачувала заборгованість за надані комунальні послуги, тобто визнала наявність боргу, а отже, строк позовної давності переривається.

Суд визнає заперечення відповідачки проти позову необґрунтованими та не приймає до уваги доводи про те, що позивачем неправомірно проводиться нарахування оплати за житлово-комунальні послуги за недійсними тарифами, оскільки такі доводи жодними доказами не підтверджені.

Відповідно до ст. 60 ЦПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу вимог та заперечень.

Оцінюючи зібрані по справі докази, суд приходить до висновку, що позовні вимоги в судовому засіданні знайшли своє підтвердження і підлягають задоволенню в повному обсязі в сумі 5906,46 грн.

Відповідно до ст. 88 ЦПК України, з відповідачки на користь позивача підлягає стягненню судовий збір у розмірі 59,06 грн. та 30 грн. витрати за інформаційно-технічне забезпечення розгляду цивільних справ, а всього 89,06 грн. судових витрат.

На підставі викладеного та керуючись ст. 68 ЖК України, ст.ст. 257, 264, 526, 530, 625 ЦК України, Законом України «Про житлово-комунальні послуги», Правилами користування приміщеннями житлових будинків та прибудинковими територіями, ст. ст. 10, 15, 60, 169, 209, 212-215 ЦПК України, суд -

В И Р І Ш И В :

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Житлобуд-1» до [REDACTED] Олени Станіславівни про стягнення заборгованості - задовольнити.